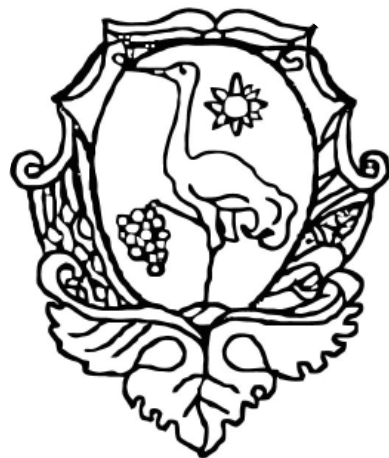

Ér hangja

Székelyhíd és környéke
havilapja

II. évfolyam, 2. szám, 2011. február

3. oldal * Először adta át az Érmellék sportolója-
elismeréseket a székelyhídi önkormányzat

4-5. oldal * Ezerszínű búcsúszimfonia
in memoriam Kerekes Géza (1949-2011)

8. oldal * A lovak és a fogathajtás szerelmese – Beszélgetés
Rákóczi Gergő érköbölküti fogathajtóbajnokkal

„A bor maga az élet”

Eredményes érmelléki borverseny

* Rövid istentisztelettel vette kezdetét az érmelléki bortermesztők hagyományos évi versenye február 26-án, szombaton a székelyhídi központi vendéglőben. Forró Csaba tiszteletes úr beszédében „a bor maga az élet”-alapgondolattal mesélte el a bor történetét, a sumér, a perzsa, a zsidó legendákat a nemes nedű feltalálásáról. A legérdekesebb és hozzánk legközelebb álló az az erdélyi történet volt, miszerint a bort Noé készítette

először, mégpedig úgy, hogy hat állat vérért keverte össze: oroszlán, tigris, medve, majom, galamb és disznó. A legendát igazolja, hogy a bortól megreszegült emberek a hat állat valamelyikének tulajdonságát veszik fel. Ezt követően dr. Domahidi Sándor helyi RMDSZ-elnök hivatalosan is megnyitotta a XVII. Érmelléki borversenyt.

Aznap délelőtt tizenhárom település 42 borosgazdája 81 bort nevezett a versenyre (37 fehér-szárász, 18 fe-

A vetélkedő aranyfokozatos díjazottjai

hér-aromás és 26 vörösbort). Ez csökkenést jelent a tavalyhoz képest, amikor még 131 bor versenyzett. A Szabó Tibor mérnök vezényletével

elkezdődő pontozást két bizottság végezte: dr. Dorin Popa egyetemi előadótanár és Gulyás Ferenc borminősítő szakember, mint társelnökök,

illetve Drinba Cristian, Szász József, Fábian Tibor és Pakó István borszakértők közreműködésével.

Folytatás a 3. oldalon

A Tihanyi Vándorszínpad március 13-án Székelyhídon a színházépületben lép fel a 16.30-kor kezdődő koszorúzást és az ünnepi beszédeket követően!

TIHANYI VÁNDORSZÍNPAD
TIHANYI TÓTH CSABA TÁRSULATA
Éljen a magyar!
'Magyar zene, Magyar virtus'

Bognár Rita, Turpinszky Béla, Tihanyi Tóth Csaba, Bognár Balázs, Taskovics Judit

Irodalmi kör alakul Székelyhídon

* Régi és komoly hiányosságot szeretnénk pótolni azzal, hogy megalapítjuk városunk (tudomásom szerint első, de legalábbis jelen pillanatban egyetlen) irodalmi körét. Célunk népszerűsíteni az irodalmat és lehetőséget biztosítani az olvasni szeretőknek kortól függetlenül arra, hogy megosszák egymással élményeiket, tapasztalataikat, kérdéseiket egy-egy alkotással kapcsolatban.

Első alkalomként egy kötetlen beszélgetést képzeltünk el, ahol ismerkedünk egymással, beszélgetünk az irodalomról, könyvekről és ötletelünk a további találkozók tematikáját illetően.

Gyűléseinket havonta egyszer tartanánk, amikor is egy előre bejelentett, esetleg közö-

sen kiválasztott irodalmi alkotást boncolgatnánk. Nem titkolt szándékunk az sem, hogy bátorítsuk mindazokat, akik eddig csak a fióknak írogattak, hogy megosszák másokkal műveiket, és közösen kielemezzük saját munkáinkat. Egyelőre azonban csak olyan művekkel foglalkoznánk, melyek nyomtatásban már megjelentek és színvonalukat tekintve megfelelnek irodalmi körünk elvárásainak.

Első találkozóink, melyre szeretettel várunk minden irodalomkedvelőt, március 11-én, pénteken 18 órakor lesz a székelyhídi Petőfi Sándor Elméleti Líceum új épületében a könyvtár melletti dokkban.

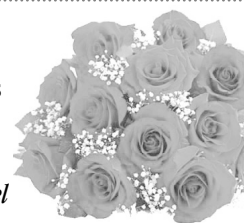
Pap Enikő

Nőnap köszöntő

Az *Ér hangja* munkatársai minden kedves hölgyolvasójuknak **Boldog Nőnapot** kívánnak a következő idézettel!

„Ő egy mosollyal öl, s ugyanúgy támaszt fel
Ő egy ártatlan kölyök, ha hazudni kell
Ő tüskéket hajt, és szívemhez nő
Ő nem jó és nem rossz, csak önmaga mindig – a nő.”

Billy Joel

Előző számunk keresztretjvényének megfajta közlő könyvet nyert: **Béres Katalin** (Székelyhíd), **Csányi István** (Székelyhíd) és **Német Andrea** (Érköbölküti).

Székelyhídiak és környékbeliek figyelmébe!

A kettős állampolgárságról!

Az egyszerűsített honosítási eljárással megszerezhető kettős állampolgársággal kapcsolatban a székelyhídi körzeti RMDSZ tájékoztatókat tart Székelyhídon és a Székelyhídhoz tartozó falvakban a következő napokon és időpontokban:

- Székelyhídon az RMDSZ-székházban naponta 10 és 13 óra között (pénteki napokon 10 és 11.30 között);
- Nagykágyán hétfőnként 14 és 16 óra között a református iskola épületében;
- Érköbölküton keddenként 14 és 16 óra között a református parókia gyülekezeti termében;
- Érolasziban szerdánként 14 és 16 óra között a református gyülekezeti teremben;
- Csokalyon csütörtökönként 13 és 15 óra között, a református gyülekezeti teremben;
- Hegyközszentmiklóson péntekenként 12 és 14 óra között a református parókia irodájában.

Farsangi szokásaink

* Régen farsangkor vidám mulatózások voltak az érmelléki falvakban, járták a táncot délután a kicsik, este a nagyok a cuhárekban, nagyokat kacagtak az alakoskodó maskurásokon a disznótorokban.

Vízkeresztől (jan. 6.) hamvazószerdáig tartott a farsang, s a vége, a „farsang farka” volt a legvidámabb. Ez a farsangi idő utolsó vasárnapjától, farsangvasárnaptól húshagyókeddig, vagyis három napig tartott. Ezzel eltemették a farsangot, s kezdődött a nagybőjti időszak, a húsvétra való lelki felkészülés ideje.

A farsangi időre esett a legtöbb lakodalom, hisz nyáron a nagy meleg miatt nem nagyon tartottak lakodalmakat. Farsangkor tartották a fonókat és a legtöbb disznótort is. A fonókból indultak a maskurások, akik befestett arcú, rossz ruhákba öltözött alakoskodók voltak, s disznótorokban adták elő a játékokat, aminek a vége mindig tánc volt. A szerepjátékok főhőse legtöbbször állapotos asszony, cigányasszony. Gyakori volt a férfi/nő szerepcseré. Általában jellemző volt farsangkor a szabályok felrúgása, kigúnyolása.

A nagybőjtöt megelőző húshagyókedden Szalacson cuhárét (bált) rendeztek, ahova a belépődíj nem pénz volt, hanem tojás vagy egy „kive ízik” (kukoricaszár), pár cső tengeri is lehetett.

A magyarországi Mohács jellegzetes farsangi szokása a busójárás. Az emberek ilyenkor azért bújnak ijesztő álarcok mögé, mert azt tartják, hogy a tél megijed tőlük, és elszalad.

A téltemetés, télűzés volt a célja más területen a kiszebáb elégetésének is, miközben ezt a rigmust kiabálták: „Haj, ki, kisze, haj, kivisszük a betegséget, behozzuk az egészséget!” A nagyobb hatás kedvéért különböző zajkeltő eszközökkel zörögtek. Végül a szalmából készült bábot elégették vagy vízbe dobták.

Az álarc viselése, a zajkeltés megfigyelhető Európa más népeinek farsangi szokásaiban is, csak ők farsang helyett a karnevál megnevezést használják (pl. a híres velencei karnevál). A magyar farsang megnevezés német eredetű. Származtatják a 'fasen', 'faseln' szavakból (jelentésük mesélni, fecsegni, pajkoskodni), vagy a 'fasching' (húshagyókedd) szóból. A karnevál szó jelentése valószínűleg ugyanez, a 'cardo' és 'vale' fordítása „hús, Isten hozád!”. Nálunk a farsang régebb a farsáng alakban volt használatos.

A farsang a bálók, a vidám összejövetelek ideje ma is. Ha már nem is sejtjük az ősi szokások (téltemetés, termékenység-varázslás) értelmét, hiszünk abban, hogy ami jól kezdődik, az jól is folytatódik, hogy a mókázással meg lehet téveszteni a szomorúságot.

✎ Jagos Helén

✎ Major Lajos

„Kukakór”

Rejtélyes „betegség” pusztít városunkban. Annyi bizonyos, hogy hordozója az ember és a kukákra veszélyes. Egyre több kuka „fertőződik meg” – a képen lévő szemetesláda a borverseny idején „kapta meg” a betegséget. A kukák állapota kritikus, nem sok reményt látunk a gyógyulásra. Alapos gyanúnk szerint a történekeért az alkohol és a vandalizmus okolható. Ha Önök szemtanúi lesznek ilyen kukarombolásnak, kérjük, NE próbáljanak meg közbeavatkozni, hanem azonnal hívjanak hatósági segítséget, ugyanis a „körököző” személyek agresszívvá és beszámíthatatlanná válhatnak...

Debrecenben az Érmelléki Akvarellek

* Gavrucza Tibor, székelyhídi lelkipásztor akvarelljeiből nyílt kiállítás február 20-án a debreceni református nagytemplom keleti karzatában. A kiállítás megnyitója előtt városunk festőművész-lelkipásztora istentiszteletet tartott a nagytemplomban, amelyben a csend fontosságát emelte ki. Ezt követően Vad Zsigmond debreceni esperes nyitotta meg a kiállítást, aki sok szeretettel köszöntötte a megjelenteket, köztük a szép számban jelenlevő székelyhídiakat is. A megnyitót színesítették Számadó Ernő versei, melyeket Fekete Katalin, a székelyhídi Ady Endre Magyar Kulturális központ igazgatója adott elő, valamint Gryllus Dániel és Hamvas Béla csodálatos hegedű- és citerajátéka.

Ezt követően Banner Zoltán művészettörténész, az erdélyi magyar művészetek szakértője méltatta a kiállított munkákat. Gavrucza Tibor művei mellett magát az erdélyiséget is megpróbálta körülhatárolni. Kihangsúlyozta, hogy az erdélyi táj, építéset, festészet és maga az erdélyi ember mind transzszilvanikumok, amiknek közös forrásuk és összefoglaló erejük az erdélyi gondolat, az erdélyi lélek, „mely, ha kellett elrejtett, ha lehetett fölrepített, soha nem szegte meg a szép, a jó és az igaz hármasszövetségét, és az erdélyi lélek és gondolat addig fog élni, amíg Erdélyben magyar emberek élni fognak” – mondta a művészettörténész.

✎ P. E.

A régi disznótorok nosztalgijája

✎ Egyre inkább elveszni látszanak e hagyomány hangulati elemei

* Március elején járunk, lassan búcsút inthetünk a télnek, véget ér a nagy bakancsok és a fűtés időszaka. És még valami másé is: az elmaradhatatlan téli disznótoroké. Ennek apropóján úgy gondoltam, talán érdemes lenne néhány szót szólni erről a családi ünnepnek is beillő kedves hagyományról.

Kíváncsi voltam, hogyan zajlottak ezek régen, s mára mivé formálta őket egyre inkább modernizáló világunk. Elkezdtem hát kérdezősködni szülőknél, idősebb rokonoknál, ismerősöknél s a hallottakat most megpróbálom úgy papírra vetni, hogy írásom a lehető legjobban visszaadja az egykori disznótorok hangulatát.

A disznótoros előkészületek már a disznóvágás előtti napon elkezdődtek. Az asszonyok megfőzték a rizst a másnapi hurkához, megpárolták a káposztát a toroshoz, a gyerekek türelmetlenül várták a lefekvést, hogy legyen már végre holnap, az év egyik legfontosabb napja, amikor is az egész éven át erre az alkalomra hízalt disznó levágásra kerül.

És bizony elérkezett a másnap, már hajnalban összecsendült a család és a szomszédság aprajánagyja. A férfiak, hogy erőt gyűjtsenek a megpróbáltatásokhoz, megitták reggeli kisüstijüket, az asszonyok buzgón készítettek az ilyenkor elmaradhatatlan fokhagymás pirítóst, s további lélekerősítőként a forralt bort, hogy valamelyest enyhítsék vele a kinti hideget. Miután a reggeli pálinka kellőképpen megerősítette és felbátorította a disznófogókat, a megpecsételt sorsú állatot megragadták hárman-négyen, kivezették az óljából s a legnagyobb megtiszteltetésben részesülő férfi leszúrta a szegény jószágot.

Ennek vérért általában „megszedték” s belőle készítették el a tízórait, a hagymás vért. S míg az asszonyok ezzel bajlódtak, addig a társaság erősebbik nemhez tartozó tagjai már hozzá is láttak a disznó perzseléséhez, no nem ám gázzal, ahogy azt manapság szokás, hanem szalmával. A gyerekek ekkor már kinn ugráltak a nagyok körül, lesve, hogy mit és hol segíthetnek.

A perzselés után következett a disznóbontás, amelyet nagy szakértelemmel kellett elvégezni, hiszen ennek is megvolt a maga pontos menete, amitől nem lehetett eltérni. Először a belsősé-

Reggel a férfiak kezdik a munkát a sertés felpucolásával

geket szedték ki a disznóból, kimosták a beleket és a gyomrot, majd ezt át is adták az asszonyoknak, akik innentől kezdve nekiláthattak a belpucolásnak. Ezzel párhuzamosan elkezdték főzni a további belsőségeket: májat, tüdőt, veséket, szívet, fodorháját és minden egyebet, amit a későbbiekben a hurkához, a gömböchöz és a disznósajthoz szántak.

Eközben kint már javában zajlott a disznó feldarabolása: a sonkák és a fej eltávolítása, a szalonna lefejtése, a karaj szétdarabolása, valamint a zsírnak való felkockázása. Ilyenkor már lehetett perzselt bőrt és fület enni, ami külön disznótoros csmegegének számított. Mire mindezzel elkészültek kint a férfiak, bent már készen várta őket a toros. Ilyenkor az egész család és szomszédság egyszerre ült asztalhoz és kihasználva azt, hogy évente legalább ezen az egy alkalmon mind együtt vannak, jó hangulatban elfogyasztották az ebédet.

Az ízletes és kiadós lakoma után újult erővel láttak neki a további feladatoknak: a zsírnak való kiolvasztásának, a kolbász és a kü-

✎ Aszalós Árpád

lönböző hurkák (tüdős, májas, véres) megtöltésének. Jó alkalom volt ez arra, hogy az egymással csak ritkán találkozó barátok, rokonok kiöntsék a lelküket, kibeszéljék a hátuk mögött álló év érdekességeit, kedves és kevésbé kedves történéseit.

Miután ezzel is végeztek, elérkezett a vacsora ideje, mely háztól és szokástól függően lehetett húsleves, töltött káposzta, ebédre megmaradt toros vagy éppen sültkolbász. Sokaktól hallottam azt, hogy ilyenkor olyan nagy lakmározások folytak, hogy néha a fél disznót megették együtt aznap az összegyűltek, de olyan változatot is meséltek, amikor eleve két disznót vágtak le, melyből az egyiket szinte teljesen a torra szánták.

A vacsora mellett az este egy másik fontos momentuma volt, mikor megérkeztek a maskarások vagy másik nevükön a „fársángosok”, akik igyekeztek úgy beöltözni és korommal kikenni magukat, hogy senki ne ismerje meg őket. Ez a feladat általában a férfiakra, legényekre hárult, akik különböző humoros rigmusokkal ajándékokat követeltek, ellenkező esetben bottal fenyegették a házigazdákat. Természetesen üres kézzel sosem tértek haza, általában hurkával, kolbásszal jutalmazták meg a maskarásokat, azért, hogy humoros akciójukkal még inkább felvidították a disznótorozó társaságot. Miután a maskarások elmentek, és az otthoniak is végeztek mindennel, jöhetett a hajnalig tartó iszogatózás, nótázás, amelyet általában élőzene, citera, hegedűszo kísért, valamint a friss disznóhájából készült hájas pogácsa felszolgálása.

Reggel a férfiak általában hazamentek az állataikat megitatni és megetetni, az asszonyok pedig ottmaradtak a disznótoros háznál eltakarítani az előző nap nyomait, valamint széthordani a kóstolót azoknak a szomszédoknak, rokonoknak, akik nem voltak ott a toron.

Így nézett ki régen egy disznótor, ám mára már sok régi, kedves hagyományunknak nyomát sem találjuk disznótorainkban, hiszen míg a gyakorlati lépések lényegében ugyanazok maradtak, addig a legfontosabbak, a hangulati elemek egyre inkább elveszni látszanak nemtörődömség, rohanás és az uniós szabályok között.

✎ Pap Enikő

„A bor maga az élet”

Eredményes volt a XVII. Érmelléki borverseny

A szerző felvételei

Folytatás az 1. oldalról

A borok felszolgálásánál Beke Boglárka, Kerekes János, Kovács Lilla és Perecsenyi Balázs diákok segédkeztek. Az eredményhirdetés előtt a nagyváradi MM Pódium Kulturális Egyesület művészei szórakoztatták az egybegyűlteket, előkészítve a hangulatot a díjkiosztás utáni Borászok báljára.

Végül elérkezett az est fénypontja, az eredményhirdetés és díjkiosztás, amelyet a két zsűrielnök kiértékelő és tanácsadó beszéde előzött meg. A bírálók szerint elég jóknak tekinthetők az érmelléki és a környékbeli borok, ugyanis fehér-száraz kategóriában 7 arany-, 10 ezüst- és 15 bronzfokozatú, fehér-aromás kategóriában 2 arany-, 8 ezüst- és 5 bronzfokozatú, míg vörösbor kategóriában 6 arany-, 10 ezüst- és 7 bronzfokozatú bort minősítettek.

A kiemelkedő eredményt elért borosgazdákat az oklevélen kívül boroskancsokkal és lopókkal is jutalmazták, míg dr. Murgui Zoltán a legjobb székelyhídi borásznak járó díjat, a Hamvas fűrt bordíjat is átvehette. Ezt követte a tombolasorsolás, melynek díjai egy 100 literes boroshordó, permetezőgép, metszőollók, inasok és egy akvarellfestmény volt. Akinek nem volt szerencséje a sorsoláson, de mégsem szeretett volna hazamenni

üres kézzel, az vásárolhatott magának Nyéki bácsitól gyékénnyel font borosüveget, kalapot vagy kosarat. A rendezvény a már említett Borászok báljával zárult, amely-

nek alaphangulatát Fodor Sanyika zenész és természetesen a bor biztosította.

ifj. Major Lajos

dr. Murgui Zoltán a legjobb székelyhídi borászként átveszi Hamvas fűrt díjat

A prédikációt követően a zsűri munkájához lát

A XVII. Érmelléki borverseny díjazottjai:

SZÁRAZ FEHÉRBOR KATEGÓRIA:

- **aranyfokozat:**
 - Anca G. Vasile (Bihardiószeg)
 - Chifiriuc Veronica (Bihar)
 - Kelemen József (Monospetri)
 - Murgui Gabriella (Székelyhíd)
 - Murgui Zoltán (Székelyhíd)
 - Oláh Sándor (Székelyhíd)
 - Palotás Imre (Szalárd)
- **ezüstfokozat:**
 - Bokor Ferenc (Székelyhíd)
 - Buda Gábor (Hegyközszentmiklós)
 - Féth Imre (Biharpüspöki)
 - Kovács Lajos (Székelyhíd)
 - Kun Géza (Bihardiószeg)
 - Preku Gyula (Kokad)
 - Tánki József (Monospetri)
 - Tivadar Péter (Bihardiószeg)
 - Tolnai László (Bihardiószeg)
- **bronzfokozat:**
 - Barta Imre (Székelyhíd)
 - Bokor Apor (Érmihályfalva)
 - Czapp Árpád (Székelyhíd)
 - Darabont László (Székelyhíd)
 - Egeresi László/Károly (Érköbölkút)
 - Hasznosi Sándor (Székelyhíd)
 - Murgui Gabriella
 - Nagy Károly (Hegyközszentmiklós)
 - Nedeczki László (Székelyhíd)
 - Oláh Elek (Hegyközszentmiklós)
 - Oláh Sándor
 - Pál Imre (Székelyhíd)
 - Takács János (Székelyhíd)
 - Tolnai Gábor (Bihardiószeg)

• ezüstfokozat:

- Antal Béla (Kokad)
- Balogh József (Bihardiószeg)
- Kovács Lajos
- Murgui Gabriella
- Murgui Zoltán
- Preku Gyula
- Tivadar Péter

• bronzfokozat:

- Hasznosi Sándor
- Kelemen József
- Kovács Lajos
- László Sándor (Szentjobb)

VÖRÖSBOR KATEGÓRIA:

• aranyfokozat:

- Balogh József (Bihardiószeg)
- Cadar Viorel (Temesvár)
- Gulyás Ferenc (Csongrád)
- Oláh Zoltán (Érmihályfalva)
- Póka Szabolcs (Érmihályfalva)

• ezüstfokozat:

- Anca G. Vasile
- Cadar Nicolae (Temesvár)
- Czapp Árpád
- Gábor Árpád (Nagyvárad)
- Gulyás Ferenc
- Kelemen József
- Kovács Zoltán (Érmihályfalva)
- Oláh Emil (Székelyhíd)
- Póka Szabolcs
- Tánki József

• bronzfokozat:

- Béldi Lajos (Székelyhíd)
- Erdei Imre (Székelyhíd)
- Kovács Zoltán
- Murgui Gabriella
- Murgui Zoltán
- Pál Imre
- Tolnai István

FEHÉR-AROMÁS KATEGÓRIA:

• aranyfokozat:

- Preku Gyula (Kokad)

Díjazták Székelyhíd sportolóit

Először adta át az Érmellék sportolója-elismeréseket a helyi önkormányzat

A szerző felvétele

* Idén először részesültek elismerésben azok a székelyhídi sportolók, akik a saját sportágukban megyei, országos, illetve nemzetközi hírnevet szereztek városunknak. A helyi tanács február 12-i ülésén a testület 2010. december 15-i határozatát – amelynek értelmében Székelyhíd Város Polgármesteri Hivatala és Helyi Tanácsa az Érmellék sportolója-díjjal tüntette ki az arra érdemes sportolókat – Hegyesi Viktor tornatanár, helyi tanácsos, a tanács kulturális, sport- és szabadidős bizottságának elnöke, a Petőfi Sándor Elméleti Liceum igazgatója ismertette.

A kiváló eredményekért járó okleveleket és a szerény anyagi díjakat a következő sportemberek vehették át:

- **Gödér Brigitta**, az U19-es román női labdarúgó-válogatott tagja,
- **Nagy Botond** és **Dan Petrescu**, előbbi a román favágó-válogatott edzője és sportolója, utóbbi csapat-tagja, akik a 2010-es világbajnokságon képviselték Romániát,
- **Rákóczi Gergő**, aki kiemelkedő eredményeket ért el nemzetközi és nemzeti kettesfogathajtó bajnokságokon,

• **Szenkó Renáta**, a román U17-es női labdarúgó-válogatott tagja,

• **Szilágyi Cynthia**, a nemzeti bajnokságokon kiváló eredményeket elért sporttáncos és

• **Varga Izabella**, az olasz első osztályú női labdarúgó-bajnokság kiemelkedő sportolója.

A kiváló sporteredményekért járó okleveleket és díjakat átadó Béres Csaba, Székelyhíd polgármestere köszöntő beszédében kiemelte, hogy a sport a közösség és a tanuló ifjúság életében nagyon fontos szerepet tölt be, egyike azon területeknek, melyeken áldozatos munkával, néha lemondásokkal, egyéni, közösségi és országos szinteket érhet el az, aki valóban elkötelezettje a sport egy-egy területének. „Az ünnepeltek között van, aki a román első osztályú bajnokságban, van, aki Olaszországban ért el sikereket, van, aki országunkat világbajnokságon képviselte sikeresen. Ezek a fiatalok példaképként kell hogy szolgáljanak korosztályuk és mindannyiunk számára [...] Büszkék vagyunk rájuk, és lehetőségünkhöz mérten támogatni fogjuk őket” – hangsúlyozta városunk előljárója.

Fekete Evetke

Öregbítk a város hírnevét: az Érmellék sportolója kitüntetettjei

Ezerszínű búcsúszimfónia

🌀 Kerekes Géza (1949–2011) székelyhídi tanár-festő emlékére

„Néztél valaha gyermekeket a játszótéren?

Vagy hallgattad az eső zaját
mikor le hull a földekre?

Vagy követted-e egy lepke szabálytalan röptét?

Vagy figyelted-e a Nap, hogyan oldódik fel az éjszakában?

Jobban tennéd, ha lassítanál.

Ne táncolj ilyen gyorsan!

Az idő rövid

A táncnak vége lesz...”

(ismeretlen szerző: *Danza lenta / Lassú tánc*)

* Ki is volt valójában Kerekes Géza? Férj? Édesapa? Pedagógus? Festő? Vadász? Természetbúvár? Ember volt, mint bárki más, mégis egyszerűsége, szerénysége dacára is kiragogyott a szürke átlagemberek közül. Egy *palette* volt, melyre a sors keze ezer meg ezer színnel festette fel életének apró rezzenéseit.

Gazdag életpálya

1949. szeptember 13-án született a Bihar megyei Szalárdon. **Gyerekkorától a természet szerelmese.** A közeli rét, erdő és Berettyó-part kedvenc tartózkodási helye. Együtt indulnak a világot felfedezni az utcabeli gyerekekkel.

Korán kibontakozó rajz tehetségére már az általános iskolában felhívték tanárai. Javaslatukra a Nagyvárad Művészeti Középiskolában folytatja tanulmányait. A középiskola után szülei kérésére gyógyszerészeti tanulmányokba kezd. Egy év után mégiscsak úgy érzi, hogy másra hivatott és felvételizik a **kolozsvári Ion Andreescu Képzőművészeti Főiskolára.**

A kolozsvári évek alatt a festészet mellett még több mindenben kipróbálja magát. Vívni jár, jógázni, rendszeresen látogatja a biológia fakultást. Sok időt tölt az egyetem preparátori műhelyében. Sok új ismeretre tesz szert, olyannyira, hogy később önállóan is tud dolgozni. **1973-ban végez festészet szakon.**

Ettől az évtől már megkezdte tanári pályáját a Bihar megyei Nagybárodon (Borod). Hat évet tölt itt. Fiatal tanárként könnyen beilleszkedik. A tanítás mellett alkalma van bebarangolni a vidéket. Hamar barátokra talál és itt már hódolhat, majdani egész életét végigkísérő nagy szenvedélynek, a vadászatnak is.

A '70-es években rendszeres résztvevője a megyei tárlatoknak. Korai

munkáinak is a természet a főszereplője. Modern kompozíciókat készít. A képek leggyakoribb témája a környezetvédelem.

1979-ben kerül Székelyhídra. **2010-ig tanít, összesen 37 évet, ebből 31 évet itt Székelyhídon.** Mindig közvetlen, baráti viszonyt próbált kialakítani a gyerekekkel. Atyai szeretettel közeledett hozzájuk, és így próbálta jó irányba terelgetni őket. Rajzkabinete alapít, színes üveglablakkal teszi hangulatosabbá. Úgyszintén a folyosó üveglablakait is színessé varázsolja. A biológiai kabinetbe nagyméretű panorámaképet fest.

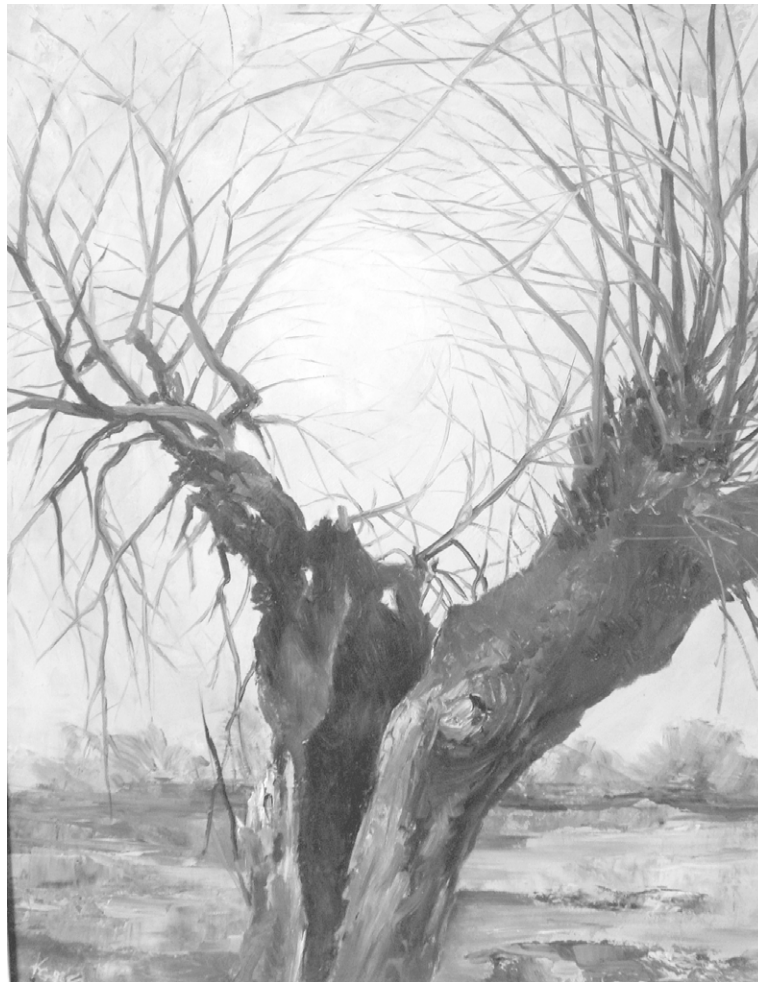
Rendszeres segítője a kulturális rendezvényeknek. Hosszú órákat, délutánokat töltött el azzal, hogy segítsen másoknak. Megszámlálhatatlan előadás plakátját, színpadképét készítette el.

Kezdeményezője és 15 éven át szervezője volt az Érmelléki Ősz kiállításainak. Rengeteg időt és energiát áldozott rá. Itt alkalmat teremtett a fiatal nemzedéknek a bemutatkozásra, ösztönözve ezzel őket a minél igényesebb munkára.

Alkotói pályáján a '70-es évek fiatalos lendülete után, viszonylagos csend következett, hogy majd a kilencvenes évektől újra keresse az önkifejezés lehetőségeit. Kedvenc tájait álmódja vászonra. A természet az örök téma. Több önálló és csoportos kiállításon is bemutatkozik, határon innen és határon túl. Képei számos magángyűjteményben megtalálhatóak, Székelyhídtól az Egyesült Államokig.

Magasfokú szakmai tudással, remek színérzékkel, kitűnő kompozícióval megfestett képei reflektorfény nélkül is messze kiemelkedtek.

Az utóbbi években talált csak igazán magára. Vibráló színek, csodálatos, lendületes vonalvezetés. Sajnos ez az alkotói pálya megszakadt, akkor ami-

Kerekes Géza: *Fűzfa*

kor még tele volt álmokkal, tervekkel...

... a természet, a madarak kitűnő ismerőjeként és igaz barátjaként most Ő is szabadon szárnyalhat a mindenségben.

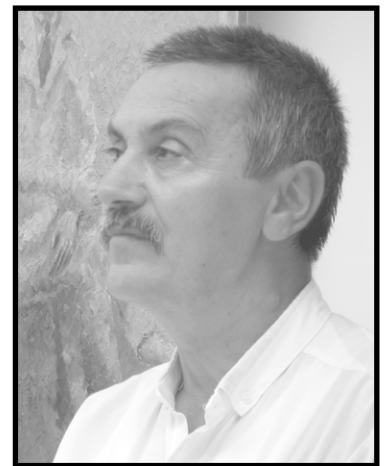
Végighaladva az iskola folyosóján, sokan még mindig akaratlanul is várjuk, hogy bölcs Buddha tekintettel kikandikáljon abból a virágrengtegéből, amit ő varázsolta az iskola előterébe, s melynek hűségesen gondját viselte. Szünetekben, szakértői tekintettel mérckélte, ápolgatta a növényeket, melyek most érezvén hi-

nyát, éppoly kókadtak és csüggedtek, mint bánatos kollégái.

A kollégák emlékezetében

Sokan közülük évtizedeket töltöttek társaságában, de mindnyájan nehezen tudnak beszélni arról a beforratlan sebről, melyet halálhíre mart bennük. Holczman Iлона, magyartanárno méltó búcsúként kis üzenetet írt neki:

„Amikor elkezdődött az új tanév, még reménykedtünk, hogy jobban vagy, kedves barátunk, kollégánk, tanárunk...”

Reménykedtünk abban, hogy mégiscsak legyőzöd végre a gyilkos kórt, amellyel hadakoztál, és újra itt leszel velünk (...) Annyi színe volt az elmúlt ősznek, vajon tudtál-e még örülni neki?

Hiába vártuk, hogy jelentkez, a tél első hava sem hozott enyhülést... Csak rossz híreket kaptunk felőled, hiába locsoltuk, gondoztuk a télkeretet, hervadásnak indult majdnem mindegyik növény – úgy látszik, csak te értetted őket igazán... Hiányoztál nekik. És nekünk is hiányzol ma is.

Én hiszem azt, ha az egészen egyszerű emberek között, mint amilyenek mi is vagyunk, művészek is élnek, a lényüket jellemző különös örök ránk is oly módon hatnak, hogy jobbak leszünk általuk. Különösen igaz volt ez a te társaságodban, bár sohasem voltál követelődő, vagy hangos, mindig érdemes volt odafigyelni rád. Megtanítottál bennünket is – nemcsak tanítványaidat – kicsit másképp látni, derűsen szemlélődni, örülni fénynek, színnek, hangnak.

A tanári polcán száznyi válogatott gyerekrajz őrzi még kezded nyomát, a könyvtár ajtajának festett üveglablak szintén általad született, bármerre nézünk, rád kell emlékeznünk, kedves barátunk, kollégánk, tanárunk – és alig hisszük, hogy már nem látjuk viszont egymást, nem bandukolsz a folyosón lebegő rajzlapokkal a hónod alatt, nem cipeled albumaidat osztályról osztályra, nem öltesz többé terepruhát, hogy a tájba vessz és majd újra megkerülve, megfesz, amit láttál. Kevesen tudtak úgy örülni

Kerekes Géza: *Kompozíció*

A művész (mikrofonnal) a XV. Érmelléki Ősz kiállításnyitóján

mezőnek, virágnak, lengő lombú fának, mint te.

Tavaszdízik, Géza, a minap rét fölött szállt az illata a vizet árasztó szelkeknek. »Érzitek?« – kérdeznéd, mint máskor. De elárvult ecseteid hiába várnak az új színekre, az újabb tavaszra.»

Másik hűséges kollégája, Major József is nehezen találja a szavakat, mikor róla faggatom. „Nehéz megtalálni a megfelelő gondolatokat. Annak idején mi együtt kerültünk ide Székelyhídra, én pályakezdőként, ő néhány évnél tapasztalattal a háta mögött. Együtt mutattak be bennünket a színházban, mint friss tanügyi kádereket.

Kitűnő barát és pedagógus volt. Tökéletes úriember. Soha egy hangos szót nem szólt senkihez, elkerülte a vitákat, csendes természetű ember volt. Diákjait mélyen tisztelte, munkájukat egyengette, pártfogolta, sok tehetséget karolt fel.

Nagyon sokat tett az iskoláért. Kitűnő szakember volt, nagy műveltségű tanerő, akire bár sokan csak legyintettek, hogy ugyan már, miért kell olyan komolyan venni a rajzórákat, megkövetelte diákjaitól a pontosságot, és kihozta belőlük a legjobb teljesítményt.

A diákok mellett, a fák, növények és virágok pártfogója is volt. Gondozta az iskolában kialakított télikertet, az iskola környékén ültetett fákat, növényeket. Bárki tanácsért fordulhatott hozzá a növények ápolásával kapcsolatban, vagy bármilyen más

A magyarázó mester és figyelő tanítványa

problémájával. Sokszínű ember volt, hiányát nehezen pótolja majd bárki, ha egyáltalán lehetséges pótolni.”

Utolsóként a Petőfi-liceum igazgatóját, Hegyesi Viktort kérdeztem, aki elérzékenyülten hangon és szűkszavúan, csak ennyit felelt: „Csak szuperlatívuszokban lehet róla beszélni. Tökéletes kolléga, barát és talpig úriember.

Munkája példaértékű mindannyiunk számára. A sok évnél közös munka során soha egy panasz vagy bántó szó nem hagyta el a száját. Szerény ember volt, nem hivalkodott tudásával, tehetségével. Ő egyszerűségével tűnt ki a többiek közül.”

Kerekes Géza – az utókor mérlegén

Ki volt Kerekes Géza? Önéletrajzából, kollégái, barátai szavaiból sokat megtudhatunk róla, de még így is hány és hány szín kimaradt palettánkról. Amellett, hogy magas színvonalú pedagógus, festőművész, őszinte barát, a természet ismerője és tisztelője, személyisége még sok titkot tartogatott.

Festő volt és az Érmellék volt a műzsája. Kimagasló tehetsége ellenére nem kereste a mindenáron való szereplést, nem tartozott semmilyen művészeti iskolához vagy csoporthoz. Magányos úttörő volt, a nádton, sáson, bozótton keresztül tört utat magának és szeretett érmelléki tájának a szívéig.

A természet volt a temploma. Képeiről, derű, életigenlés sugárzik. Hitt a természetben. Felfedezte azokat a pillanatokat, színeket, rezzenéseket, melyeket mi laikusok sohasem fedeztünk volna fel segítségével nélkül. Egész életére és jellemére a rousseau-i „Vissza a természethez!” jelmondat illene leginkább. Tájain felfedezhetjük a mély hitet, mely egész lényét áthatotta és hatást gyakorolt a körülötte élőkre is.

D. Mészáros Elek újságíró jellemzi a legszebben festői munkásságát, amikor így ír róla: „... a festészet alázatos szerzetese. Míg Számadó Ernő költő rímekben énekelt, addig ő vászonra álmolta a csodát. Zsigereiben lüktetett a táj, a zombék, a susogó nádas, a néhai lápvilág ezernyi titkos csodája. Gyakran körbepótlászva járta a vidéket, a pusztát látvány mellett a táj illatát, az apró neszezéseket keresve. Tisztelője volt a természetnek, szerelmese az Érmelléknek. [...] Kerekes Géza tovább él nemcsak az emlékek hanem a képei révén. Távol állt tőle a »bóvli«, mindenképp volt számára értékteremtő.”

Halálhíre mindenkit mélyen megrendített és ezt a gyászos hangulatot, csak az emlékére rendezett istentisztelet enyhítette valamelyest, mely visszaadta nekünk azt a Kerekes Gézát, akit megismertünk. A halk zenező, az őszinte beszédek feloldották a szívünknehezedett keserűséget, és újra magunk előtt láttuk, amint hóna alatt lebegő rajzlapokkal bandukol a folyosókon vagy a virágai közt állva bölcsen szemlélődő »kertészként« toppan elénk.”

Ennyi búcsú után, hogyan is búcsúzhathatnék méltóképpen én, a volt tanítvány? Aki bár kevésbé ismerte, de minden szavát úgy itta a tanár úrnak művészettörténet órákon, mintha a templomban ülne. Azt a fajta tisztelget, melyet diákjai iránt tanúsított, mindig magázva őket, soha sem azelőtt, sem azután nem tapasztaltam.

Bevallom, bár másfajta művészetet, az irodalmat választottam, de mindig büszke voltam rá, hogy az órákról szerzett tudásommal az egyetemen kitűnhettem a csoporttársaim közül. Megkaptam én és még sokan mások azt az általános műveltségi alapot, melyre olyan nagy szüksége lenne a most felnövő generációnak is. Vajon lesz valaki, aki pótolni tudja azt az úrt, ami tanár úr után maradt? Csak remélni tudjuk, hogy lesz...

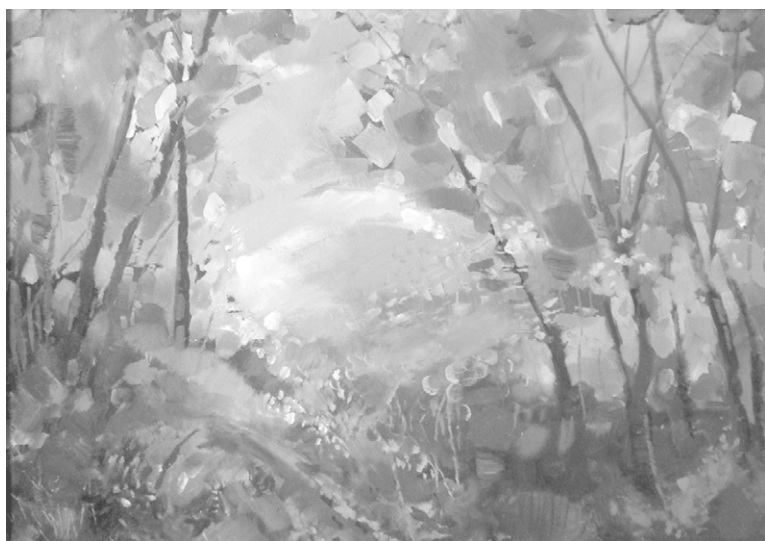
Bár nem tudhatom, de úgy gondolom, hogy ez a befejezésként választott néhány sor volt tanárom és osztályfőnököm, Kerekes Géza tanácsa is lehetne számunkra. Tanácsok egy olyan embertől, aki az egyszerű dolgokban is megtalálta azt a harmóniát, ami mellett mi folyton elrohanunk. Köszönjük neki, hogy köztünk volt és tanulhattunk tőle.

✎ Ványa Blanka

„Ha ennyire rohansz,
hogy elérj valahova
elveszted az utazás örömét.
Ha egész napodat lihegve
rohanod át, a kapott ajándékot
mintha sosem nyitnád ki,
de az út porába dobod.
Az élet nem versenyfutás.
Fogd kezvedbe inkább lassan
És hallgasd muzsikáját.”

(ismeretlen szerző)

Danza lenta/Lassú tánc)

Kerekes Géza: Ősz

Adj, király, katonát!-verseny Székelyhídon

📍 Hetven diák kapcsolódott be a család, a gyermekvállalás és a nemzettudat vetélkedőjébe

* Székelyhíd idén csatlakozott először az Adj, király, katonát-vetélkedősorozathoz, amelyet a Magyar Ifjúsági Tanács (MIT) szervez Erdély-szerte már 2007 óta minden évben. A vetélkedő erdélyi szinten nagy sikernek örvendett az évek során úgy a pedagógusok, mint a gyerekek körében. A verseny népszerűsége évről évre nő, ez kitűnik a résztvevők létszámából is, ami ebben az évben már az ezret is megközelítette.

A vetélkedő célja a fiatalok körében a család szerepének és a gyermekvállalás felelősségének hangsúlyozása, valamint egy egészséges nemzettudat kialakítása. A szervezők a versenyre a IV–VIII. osztályos tanulók jelentkezését várták. A székelyhídi diákok körében közkedvelt volt ez a program: több mint hetven diák jelentkezett a vetélkedőre. A bejelentkezéseket követően minden gyerek kapott egy füzetet (ingyen), amiben különféle irodalmi művek: mesék, versek, verses

mesék szerepeltek, ebből kellett a résztvevőknek készülni a megmértetésre. A helyi elődöntőt február 26-án szervezték meg a Petőfi Sándor Elméleti Liceumban. Első lépésben a csapatok véletlenszerű megalakítására került sor, ezt követően a csapatok nevet választottak, címeres csapatzászlót készítettek és csapathimnusz „komponáltak”. A villámkérdések, a legyen ön is nagycsaládos, legények futása, tojásfogás, tudásfelmérő próbatételek segítségével mérhették össze tudásukat a csapatok. A vetélkedőn az első díjat a Három pillangó (Murgui Orsolya, Gábor Ivett Edina, Kulcsár Alex) csapat nyerte, a másodikok lettek a Piros Pillangók (Cseke Renáta, Molnár Adrienn, Moldován Anett), a harmadik helyen pedig a 20-at egy csapásra (Horváth Roland, Balogh Kata Boglárka, Püskök Ervin) csapat végzett. Minden résztvevő emléklapot és érmét vehetett át.

✎ Ér hangja

Versenyző diákok dilemmája: vajon melyik válasz a helyes?

✎ Major Zsuzsa

Vidáman ünnepeltek

Poénokkal tarkított farsangi bál a Petőfi-liceumban

* Újra Farsangi bált tartottak a Petőfi-liceumban. Ez azért különleges hír, mert tavaly nem volt, kézen-közön elmaradt, ezért már olyan rémhírek terjedtek el, hogy nem is lesz többet. De lett, hál'Istennek, hála az idei tizedikeseeknek. Ezt két okból is jó dolognak tartom. Egyik, hogy nálunk hagyomány, hogy a tizedikések farsangot csinálnak, a másik, hogy igazából ez az első olyan alkalom, amikor iskolán kívül bemutatkozhatnak a liceumba felkerült diákok.

✎ Takács Tamás

A farsangi műsornak a színház adott otthon

Minden élet a szaporítósejtek egyesülésével kezdődik, ezért a B-sek kezdésképp osztályfőnökük, Pap tanár úr több millió vetélytársával való versenyfutását mutatták be. Majd pár percre rá már Józsika óvodai éveinek lehettünk szemtanúi, így megtudhattuk miként kötöttek barátságot a kis lurkók: Benedek Ibolyka, Ecsedi Ferike, Sóki Béluska, Cserved Levice, Kormányos Lacika.

Mintha csak az ovisoknak lett volna kitalálva, következett az A-sok tánca, a nagy kedvenc, a *Madagaszkár* rajzfilm *I Like to Move it* zenéjére. Az „esti mesét” a híradó követte, a műsorszerkesztők ezúttal a C-sek voltak. Többek között a nap fontosabb eseményeiről számoltak be, mint az aznapi szaválversenyéről és a *Pap József feleséget keres* című műsorról.

A szaválversenyen öt közkedvelt „híresség” lépett fel, úgy mint Máté Margit, Kozma Sándor, Kisdéd Emma, Egeresi Ingrid és Béres Csaba tanárok, akik saját alkotásaikat, önmagukról írott költeményeiket adták elő a nagydéműnek. A győztes ki is lehetett volna más, mint Kisdéd tanárnő? A *Benkő feleséget keres* című, „jelentős” kulturális értékkel bíró műsorból tanulva, a X. C Pap tanár úrnak is megtalálta az igazit, aki Barbit és Judy Nérót, a bevállalós transzvesztitát kiütve a nyeregből nem lett más, mint Luanda, a néger lány.

Híradó után egy gyors táncbemutató a B-sektől, s már következhetett is az est első tehetségkutató műsora, a *Romania's Got Talent*, amely igyekezett az ország legnagyobb sztárjait összegyűjteni egy helyre fél óra elejéig. Így részesültünk abban a megtiszteltetésben az A-sok jóvoltából, hogy a színpadon tisztelhattunk Gigi Becalit, Adrian Mutut, Ricardót, Innát, Beyoncé, valamint Fernandót, a manelistát.

Miután mindenki megcsillogtatta tudását a válogatott zsűri – Elvis Presley, Rihanna és Lady Gaga – előtt, megtörtént az eredményhirdetés, miszerint Inna győzött, Fernando pedig egy duettfelvételt készíthet Lady Gagával.

Örömmel tapasztaltam, hogy az esti műsor reklámmentes, ugyanis a T-faktor előtt reklám helyett egy újabb tánc következett a C-sek jóvoltából. Igen, újabb tehetségkutató következett, annyi különbséggel, hogy a zsűrit leszámítva, alteregók helyett, ha már T-faktor, akkor T, mint tanárok mérték össze ének tudásukat. Így meghallgathattuk Kozma Sándortól a *Vén Európát* („dús hajába tép a szél”), Elekes Piroskától a *Honky Tonk Womant*, Cserved Leventétől a *Tölcsért csinálók a kezemből* című számot, Boros István a Csík zenekarral duettezett a *Most múltik pontosan* számot előadva, majd végezetül Pap József – célozva az est további kimenetére – a Kerozint fölülfüva adta elő a *Halál a májra* című közkedvelt számot. Tanárainkat a remekül megszemélyesített iskolai alkalmazottaink értékelték: Tudosie Miklós, Gardó Sándor (Egér) alias Don Poc, Varga Rádu és a közkedvelt takarítónőnk, Piri mama. A nyertes természetesen Pap tanár úr lett – szerintem bunda volt, hisz osztályfőnökük –, akit gyerekepezsögövel jutalmaztak.

A tehetségkutató műsorok után a valóságshow vette át a főszerepet, így tekinthetünk meg egy valós alapokra épülő részletet Ecsedi tanár úr órájából. A jelenetből megismerhetjük remekül kitalált, objektív osztályozási rendszerét és autójára iránti szeretetét. Ezt reklám helyett egy tánc szakította meg az A-sok előadásában, amely zárásnak is tekinthető. Azonban én a műsor részének tekintem a búcsújelenetet is, amelyben a mamitól búcsúztak az ő szőrősei és kevésbé szőrősei, vagyis a X. C búcsúzott osztályfőnöküktől, Egeresi Ingrid tanárnőtől. Természetesen az előadás után a jól megérdemelt diszko következett.

Itt be is fejezhetném, de nem is én lennék, ha nem tartogatnék a végére egy kis kritikát. Hiába a remek produkció, ha a közönségnek csak fele hallja. Nem tudom, a hangosítás vagy maga az omladozó épület-e a hibás, így nem túl jó, ez a tény-megállapítás. Közönség az volt rendesen, de tanár vajmi kevesen. Hiába dolgozik hát a diák, ha a tanár nem kíváncsi rá.

Ha csak a feleletetés érdekli, a bennük rejlő embert meg nem ismeri. Továbbá reform is kéne már, mert régóta nem bál a bál. Jó ez a műsor a diszkófelállítás, de nem lehetne valami más? Lehetne jövőre egy valódi farsang, melynek pl. a sportcsarnok ad otthont. Négy osztály műsora tényleg sok, a közönség... a székbe fagy. A csarnokban lehetne bál, multság, kaja, melyet néha megszakít a tizedikések műsora. A műsor is szét lenne húzva időben, és bál is lenne a farsanghoz illően. Persze ez csak egy ötlet akart lenni, melyet nem muszáj megfogadni. Nem is tudom, miért szedtem ezt rímbe, de hátha beillik a farsangi képbe.

✎ Ifj. Major Lajos

Farsangbúcsúztatás a Házhelyen

Február 19-én 12 órára összegyűlt a házhelyesi 4. számú óvoda aprajánagyja, hogy 2011-ben is elbúcsúztassák a farsangot. A román és a magyar csoport előadásai közösen mutatták be az ötletesebbnél ötletesebb jelmezeiket, emellett mondókákkal kedveskedtek a közönségnek, a gyerekek műsorát Ormos Zsuzsa-Tímea és Tóth Éva óvónők állították össze. Minden jelmezbe öltözött gyerek elismerő oklevelet vehetett át Beke Anna igazgatónőtől. A rendezvényt jó hangulatú buli zárta.

✎ Aszalós Tímea

Megint bizonyítottak a szentmiklósi sportolók

* Újból bebizonyították a hegyközségi szentmiklósi Toldy Általános Iskola ifjú sportolói, hogy a nagy szívnek és a sok munkának előbb-utóbb beérik a gyümölcse a sportpályán is. Ezt igazolva nyitottak a Toldys fiúk február 11-én a körzeti kézilabda-bajnokságon (melynek tétje a megyei bajnokságba való jutás volt), ahol fiatal koruk ellenére sok nagyírú és méltó ellenféllel mérköztek meg, többek között Érmihályfalvával és Székelyhíddal is. Bár a győzelmet a városi csapatok szerezték meg, a Toldys harcosok nem csüggednek, hiszen tudják, hogy az idő homokórája nem ellenük, hanem értük pereg, és igenis beteljesülhet az a nagy álmuk, hogy a környék legerősebb csapatai közé tartozzanak.

A lányok csapata február 18-án méretette meg magát a körzeti bajnokságon, ahol igazi amazónokként küzdöttek, és bebizonyították, hogy van helyük a körzeti élvonalban, még akkor

is, ha a fiúkhoz hasonlóan ők is a legfiatalabb versenyzők közé tartoznak.

A lányok körmérkőzéseket játszottak, így minden csapat találkozott egyszer minden csapattal, ami nagy összecsapásokat eredményezett. Parádés kezdéssel legyőzték a méltán híres székelyhídi csapatot, majd a sikeren felbuzdulva egy fergeteges játszmán csupán négy góllal maradtak alul a kiskereki csapattal szemben. Ezt követően a környék két legnevesebb csapatával, az érmihályfalviakkal és érszalacsiakkal játszhattak, akik ellen minden erőbedobással és méltósággal küzdöttek.

Ez a küzdelem nagyon szép játszmákat eredményezett, és bár arra nem volt elegendő, hogy a dobogó legfelső fokára álljanak, azért a körzeti bajnokság jogosan megérdemelt harmadik helyét sikerült megszerezni a Toldy Általános Iskola kézilabdás lányainak.

✎ Zsigmond Levente

Székelyhídi maszkabál

„Bál, bál, maszkabál!
Minden jelmez készen áll,
tarka-barka sapka, sál,
Szól a nóta, messze száll:
Áll a bál, áll a bál
áll a fényes maszkabál!”
(Gryllus Vilmos: Maszkabál)

* Itt a farsang ideje. A református napközi Méhecske csoportjában is tudják ám ezt, így kicsik és nagyok nagy örömmel vetették bele magukat a farsangi készülődésbe. Egész héten (február 14–18.) a farsang volt a téma: a gyerekek verseket és énekeket tanultak, farsangi maszkokat készítettek, de megtudhatták a farsangi fánk történetét is. Ezt szerintem kevesen tudják még a nagyok közül is, ezért elmesélem.

A fánk osztrák eredetű, a sütemény kitalálója ugyanis egy Krapfen nevű pék özvegye volt. Az asszony a férje halála után nem győzte a sok munkát, egy alkalommal a türelmetlenkedő vendégek közé akart vágni egy darabka tésztát. De az célt tévesztett és a forró olajba pottyant. Ott szép aranyárgára sült, így a véletlen jóvoltából megszületett az első fánk! Azóta a híressé vált fánk neve ma is *Krapfen*. A történeten felbuzdulva a gyerekek péntek (február 18.) reggel, a farsangi mulatozás kezdetén meg is sütötték a finom fánkot.

Délután azonban megkezdődött az igazi farsangolás, így ma-

nók, hercegnők és nagy állatserglet vette birtokába az óvoda épületét. A játékos kedvű zsűriből is beöltöztek néhányan, így a komoly óvónéni, Beke Anikó mellett, egy focista és egy párduc zsűrítte az egybegyűlt maszkurásokat.

A megjelentek közt volt Kleopátra, Darth Vader, a Pókember, Höföhérke, Dumbó, néhány varázsló, tündérek, sőt még egy hirdetőtábla is tiszteletét tette. Az óvónéni, Bozsóky Orsi és Elekes Anna is beöltöztek, így két varázslatos varázsló vezényelte le a ceremóniát.

Természetesen minden jelmez olyan csodaszépre sikerült, hogy végül a zsűri nem tudott rangsorolni, ezért mindenki oklevéllel távozott és egy személyre szóló üzenettel. A farsangi felvonulást mulatozás követte, ahol meg lehetett kóstolni a jól sikerült fánkot és a sok finomságot, amit a szülők készítettek.

Az eszem-iszom után lufibuli indult, ahol a nagy mókázást csak néha-néha zavarta meg egy-egy durranás zaja, de a néhány pillanatra beállt csendet nemsokára újra visogás és önefelelt hancúrozás váltotta fel. A nagy buli után a főszereplők boldogan és fáradtan tértek haza, de kíváncsian, vajon milyen meglepetések és új élmények várnak majd rájuk a következő héten.

✎ Ványa Blanka

Triplázott az Interstecs

Beszélgetés Erdei Imre edzővel

a harmadik nemzetközi teremlabdarúgó-vándorkupa elnyerése után

Sorozatban harmadszor nyerte meg a székelyhídi Interstecs futballcsapat a németországi Kirchdorf am Innben a január utolsó hétvégéjén szervezett nemzetközi teremlabdarúgó-torna vándorkupáját.

– **Hogyan lett az Interstecs csapata egy németországi nemzetközi jellegű focitorna résztvevője?**

– Kirchdorf tiszteletesen innen, Székelyhídról került el, ezáltal kerültünk mi kapcsolatba a németországi várossal.

– **Az eddig hatszor megszervezett tornát milyen eredményekkel zárta a csapat?**

– Négyeszer voltunk eddig, meghívásra. Van egy vándorkupa, amelyet háromszor lehet megnyerni, mi mindháromszor megnyertük (2009, 2010 és 2011-ben – szerk. megj.), így már nem kell visszavinni. Éppen ezért lehet, hogy ez volt az utolsó meghívásunk.

– **Az idei bajnokságon milyen összetételben képviseltették magukat a székelyhídiak?**

– Tizenhat fős csapat ment el, Székelyhíd városát az ugyancsak meghívott alpolgármester úr is képviselte, aki megismerkedett az ottani előjárósággal.

Az Interstecs a végső győzelemért küzd a torna döntőjében

– **Hogyan zajlik a bajnokság? Milyen járulékos programok vannak?**

– A rendezvény háromnapos, péntektől vasárnapig tart. Az első este vacsora keretében ismerkedünk a helyiakkal. Másnap reggel megreggelizünk és készülődünk a meccsre. Van egy gyönyörű szép

sportcsarnokuk, ott bemelegítés után kezdődik a bajnokság, ami estig tart. A 10–12 csapatos verseny egy nap alatt lezajlik, kieséses alapon csoportmérkőzések folynak. Ezt követően ünneppel záródik a rendezvény. Nagyon jól éreztük magunkat.

✎ **kérdezett: Fazekas Evelln**

Teltházas kabaréelőadás Hegyközszentmiklóson

* A Nagyváradi Kabarészínház szórakoztatta a hegyközszentmiklósi művelődési ház közönségét nemcsak frappáns és időszerű jelenetekkel, hanem ének- és táncelőadásokkal is február második hétvégéjén. Betekintést nyerhettünk Hacsék és Sajó kávéházi civakodásába, a félrelépett feleségek lelepleződésébe és hallhattuk a '80-as évek slágerait, melyekre a táncosok nagyszerű koreográfiákat mutattak be.

A társulatot a Hegyközszentmiklósért Egyesület és az RMDSZ együttműködése révén sikerült meghívni. A szervezőktől azt is megtudtuk, hogy havi rendszerességgel szeretnének ehhez hasonló, kisebb előadásokat elhozni a színházba, amely az ilyen jellegű eseményeknek megfelelő otthont adhat.

A rendszerességet Meleg Vilmos művész úr is említette, amikor a nagyváradi kabaré jelenlegi helyze-

téről kérdeztük: „Mi folyamatosan szeretnénk kabarét bemutatni, tehát nem csak alkalmilag, ahogy az utóbbi évtizedekben volt. Állandóan jelen volt Nagyváradon a kabaré, de általában csak szilveszterre készült el egy kabaréműsor vagy két-, három-évenként. Nem volt ez folyamatos” – mondta a színész.

A beszélgetés során szóba került a nyolctagú társulat jelene és jövője is. A színészcsapat nem csak Nagyvá-

radon és környékén mutatkozik be előadásaival, de számtalan meghívást kap Magyarországról és Erdély távolabbi városából is.

Az utazást, díszleteket és szükséges felszerelést önröböl teremtik elő, repertoárjukat pedig bővíteni szeretnék, hogy egy helyre többször is eljuthassanak más-más előadásokkal. Reméljük, hogy hamarosan Székelyhídon is láthatjuk őket.

✎ **Bíró Orsolya**

Bálint-napi bál Nagykágyán

* Hagyományteremtő Valentin (Bálint-) napi bált szervezett február 19-én a nagykágyai kultúrrotthonban két helyi születésű zenész – Bondoc Endre és Ormós Gyula, azaz más néven a Buliszerviz. „Azért kezdtük el szervezni ezt a rendezvényt, hogy a különleges ünnepek alkalmából Nagykágya lakossága együtt szórakozhasson” – nyilatkozta Bondoc Endre.

A bál este 9 órakor vette kezdetét többségében fiatalokból álló résztvevőkkel. A hangulat vidáman indult, ami a bál folyamán egyre fokozódott. Bátran mondhatjuk, hogy egy nagyon jó bulinak volt részese minden jelenlévő szórakozni vágyó fiatal.

A rendezvényen a Valentin-naphoz jelképesen kapcsolódó tombolanyereményeket sorsoltak ki. A sorsolás végeztével a szervezők részéről a falu pillanatnyilag egyetlen jegyescsapatja, Király Tímea és Nagy Zsolt is meglepetés-ajándékot kapott, melyet Tripa András adott át a jegyescsapatnak, ezzel is kiemelve a szerelmesek napját és annak szépségét. Ezek után folytatódott a hajnalig tartó vidám mulatság.

Ezúton köszönet a Buliszerviznek, hogy most is jó hangulatú bált szerveztek, úgy ahogy karácsonykor is tették. Reméljük, hogy a húsvéti ünnep alkalmával sem feledkeznek meg rólunk, és rendeznek egy újabb remek bált, ezekkel az alkalmakkal is megpróbálva összehozni az amúgy szét szórt mai fiatalságot.

Mindenkit sok szeretettel várunk a következő bálra is.

✎ **Zelevics Emőke**

A mediáció

A **mediáció** olyan permegelőző alternatív jogvita-rendezési eljárás, amely során a vitában érintett felek kezdeményezésére egy pártatlan személy: a **mediátor** nyújt segítséget a lehető legjobb elérhető megoldás érdekében ahhoz, hogy a felek olyan megállapodást kössenek a jogvita lezárásaként, amely számukra kielégítő – a mediációs tevékenységről szóló, 2006/192-es törvény meghatározása szerint.

A mediátor segít megfogalmazni a problémát, közelíteni az álláspontokat, lépésekre bontani az egyezkedés folyamatát, alternatív megoldásokat keresni és közös célt alakítani ki. Segíti az empatikus, toleráns párbeszédet.

Az érintett felek egyaránt lehetnek gazdasági társaságok vagy magánszemélyek.

A mediáció egyaránt igénybe vehető közjogi, civiljogi, büntetőjogi, fogyasztóvédelmi, kereskedelmi – gazdasági konfliktushelyzetek megoldására.

Akkor érdemes mediációhoz folyamodni, amikor még nem indult meg a peres folyamat a bíróságon.

Fontos tudni, hogy:

- a mediációs tevékenységekben való részvétel a felek részéről önkéntes jellegű,
- a mediációs tevékenység során fontos a felek személyes részvétele,
- a mediációban részt vevő feleknek jogukban áll egy másik személy, jogász vagy más támogatását élvezni – adott esetben jogi képviselő által is képviseltethetik magukat a felek a mediációs tevékenységekben,

• a mediációs tevékenység tényleges elkezdése előtt a mediátor a szembenálló felekkel kötelező módon mediációs megállapodást köt (szerződést),

- a mediáció bizalomra épülő, zártkörű tárgyalási folyamat.

A MEDIÁCIÓ (KÖZVETÍTŐI ELJÁRÁS, KÖZVETÍTŐI TEVÉKENYSÉG) ELŐNYEI

A mediációban való részvétel **önkéntes**, a felek szabad akaratán múlik az, hogy élnek-e ezzel a lehetőséggel vagy sem, valamint bármikor visszaléphetnek a mediációs folyamatból. **Zártkörű**, az egyeztető tárgyalások csak a felek és a mediátor részvételével folynak, a nyilvánosság teljes kizárásával.

Alacsony költségek és gyorsaság: a konfliktus mediáció útján történő megoldásával a felek időt és pénzt takarítanak meg. A mediációs eljárás költségei messze nem érik el azt az összeget, amelyet egy peres eljárás során a felek kifizetnek. Könnyen előfordulhat, hogy a felek már az első tárgyaláson egyezséget kötnek, bonyolultabb esetben a mediátor alapos és szakszerű döntéskészítő munkája teszi lehetővé a vita 1–2 hónapon belüli lezárását.

A felek teljes kontrollja az ügy fölött: a mediációs eljárás során végig a felek maradnak az ügy urai és nem történik semmi olyan, amelyhez az összes fél hozzá ne járulna.

Elégedettség: a mediációs eljárás során létrehozott egyezség csak olyan részleteket tartalmaz, amellyel minden fél egyet ért.

A BIHAR MEGYEI MEDIÁCIÓS KÖZPONT MEDIÁTORAI

Név	Telefonszám	Cím
Abrudan Rodica	0749-282002	Nagyvárad, R.Ciorogariu u. 28/8a. sz.
Barac Ozana	0744-195194	Nagyvárad, G. Enescu u. 1. sz. I. em.
Florian Radu-Gheorghe	0743-139080	Nagyvárad, R. Ciorogariu u. 22/4. sz.
Formittag Sebastian	0744-777175	Nagyvárad, Republicii u. 14/4. sz.
Konig Bianca	0744-577656	Nagyvárad, Crișlanei u. 1/25. sz.
Moroan Florina	0722-437166	Nagyvárad, G. Enescu u. 1/2. sz., 1-es szoba
Olar Gavril-Daniel	0724-258133	Nagyvárad, Republicii tér 3/22. sz.
Oros Patricia	0723-224881	Nagyvárad, R. Ciorogariu u. 9/3. sz.
Puie Ciprian	0722-562036	Nagyvárad, M. Eminescu u. 4/3. sz.

A mediáció célja az, hogy olyan megállapodás születessen, amely mindkét fél számára méltányos és előnyös.

Eredményesség: a felek egyetértésével hozott egyezséget a felek, mivel az a saját érdekeinek megfelelően lett kialakítva, betartják, végrehajtják. A megegyezést kötő felek mind egyike megőrzi a méltóságát, és nyertesként távozik. A mediáció stresszmentes megoldás, gyakran egy a korábbiaknál is jobb üzleti együttműködés alapjául szolgál.

A mediáció tehermentesítheti a bíróságok munkáját, mivel kevesebb konfliktusból lesz tényleges peres eljárás.

A MEDIÁCIÓ ALKALMAZÁSI TERÜLETEI

A mediáció széles körben alkalmazható, minden ügyben helye van a mediációnak. A büntetőjogban az alábbi kihágások és vétségek esetében ajánlott a felek közötti mediáció:

- ütlegetés, verés, más testi sértés
- bántalmazás
- a lakáshasználati jog megsértése

- fenyegetés
- szándékos bántalmazás
- a levéltitok megsértése
- erőszaktevés
- csábítás
- házastársak közötti lopás büntette
- bizalommal való visszaélés büntette
- rongálás
- kiskorú láthatásának akadályoztatása
- családelhagyás

MEDIÁCIÓS LEHETŐSÉGEK

Amennyiben a felek közötti peres folyamatra még nem került sor és nem lett még belőle bírósági ügy, a szembenálló felek igényelhetik a Bihar Megyei Mediációs Központ (honlap: www.mediereoradea.ro) segítségét vagy az alábbi névsorban szereplő mediátorok közreműködését a felmerülő konfliktushelyzetek megoldására: **Lucica-Corina Tinte** (a mediációs központ elnöke), telefonszám: 0729-924158, Nagyvárad, Republicii u. 7/13. sz.

Székelyhíd Város Rendőrsége

A lovak és fogathajtás az élete

🐎 Rákóczi Gergő érmelléki fogathajtóbajnok megvalósította gyerekkori álmát

A 25 éves érköbölküti Rákóczi Gergő fogathajtóbajnok egyidős az idén negyedszázados romániai fogathajtással. A szinte egy évtizede versenyző sportoló a Droserag Sportklub színeiben számos hazai és nemzetközi vetélkedő eredményes résztvevője.

– Hogyan döntötte el, hogy lovakkal szeretne foglalkozni?

– Gyerekkoromban lovak közelségében nőttem föl, hiszen édesapámnak otthon mindig is voltak tetszetős lovai, amit egyaránt használtunk munkára és sportolásra is. Nálunk a ló mindig is családtagnak számított és úgy gondolom, hogy a lovak szeretetét már a génjeimben hordoztam. Ha visszagondolok, nem is tudom, hogy lóra ültettek föl vagy járnai tudtam előbb. Emlékszek arra, hogy reggel iskola előtt a lovakhoz mentem, délután iskola után ismét hozzájuk tértem be először, így nőttem fel együtt a csikóinkkal. Gyerekként, ha valami örömom vagy bánatom volt, azt a lovaimmal osztottam meg. Nem lehetett nem szeretni őket, hisz bizalmasaim voltak, úgy érzem, hogy ismertem a gondolatvilágukat. Aki nem falun nőtt fel, az szegényebb azzal az élménnyel, amit a lovak és a természet közelsége hordoz magában. Édesapámmal és bátyámmal sokat lovagoltunk az erdőben, a legelőkön. Évente többször megtettük szekerrel az Érköbölküti-Telegd közti utat, ahol birtokaink voltak.

– Nem véletlen tehát, hogy felsőfokú tanulmányai is ilyen irányba mutatnak...

– Az egyetem kiválasztása is lovakhoz kötődött, hiszen Kolozsvár mellett volt a zsuki ménés, Nagyváradon akkor még létezett a határ-ország lovassport-egyesülete. Mindkét helyen szívesen láttak volna. A sors kegyes volt hozzám, hiszen Nagyváradon indult a Nagyvárad Egyetem kihelyezett szakja, egyik családi barátunknak pedig itt van a lovasfarmja. Ő felajánlotta a lehetőséget, hogy ha ott végzem az egyetemet, akkor rendelkezésemre bocsátja a lovait. 2003-tól vagyok itt, az egyetem elvégzése után itt dolgozom. Idén végzem el a mesteri fokozatot is. Tanulmányaimat a ló szeretete határozta meg.

– A lovak iránti szeretet vezett el aztán a lovassporthoz.

– Igen. Sportolni is elsősorban azért kezdtem el, mert a lóval szerettem. Sokan sikeresek akarnak lenni ebben a sportban a lovak szeretete nélkül, és úgy gondolják, hogy ez így jó lesz, ha eredményeket érnek el. Én viszont úgy gondolom, hogy a ló nem egy gép, amit beteszünk a garázsba, ha épp nincs rá szükségünk. A lovakat állandóan ápolni, gondozni kell, mert a ló ebben a sportban is csapattárs, soha nem eszköz egy érem vagy eredmény megszerzésére. Nekem a ló társ, élőlény. Úgy vigyázok rá, mintha a saját gyerekem lenne.

– Kik nyújtottak szakmai segítséget a sportágban való elinduláshoz?

– Tízéves koromtól minden nyaramat Magyarországon, Bárdos György többszörös fogathajtó-világbajnok hajtóiskolájában töltöttem. Ő egy ingyenes hajtóiskolát működtetett, a tanulók a munkájukkal fizettek. Bárdos igazi lovas, szűkszavú, szigorú, nagy tudású ember, akitől szinte mindent megtanultam, amit lóról születéstől haláláig tudni kell. Kiképzésben szinte egyedülálló technikája van még most is, sokáig volt edzőm, és szinte mindent neki köszönhetek, amit az idomításról tudok. Jelenleg is van edzőm Magyarországon, ő is világbajnok volt, Dobrovitz József.

– Mikor kezdett el versenyezni?

– 14 éves koromban kaptam az első lovakat, három sárga fogarasi lipicait, akkor a bátyámmal versenyeztünk, aki időközben Marosvásárhelyre költözött, így kimaradt a csapatból. 2003-tól a Droserag Sportklub színeiben versenyzek.

– A Droserag Sportklub, jelenlegi egyesülete milyen szerepet játszott sportpályafutásában?

– Mindig is Droserag Sportklub színeiben versenyeztem, ezért Érköbölküton van bejegyezve, de a komoly bázis Nagyvárad mellett van. A sportklub elnöke Jakab Imre vállalkozó, ő a legfontosabb támogatóm, édesapám a klub alelnöke. Úgy érzem, hogy jól együtt dolgoztunk a támogatómmal és az eredmények is ezt mutatják. Nem tagadom, hogy voltak ajánlatok, belföldiek és külföldiek is, de én hűséges típus vagyok, úgy gondolom, hogy itt a helyem. Az első igazi sikereim is ehhez a klubhoz kötnek.

– Hogyan történik a versenyekre való felkészülés?

– Maga a felkészülési időszak igazán fontos, mert ha bizonyos dolgokat begyakoroltunk és azok működnek, akkor a versenyzés sokkal könnyebb, mintha az ember felkészületlenül odamenne. Akkor tudok nyugodtan elmenni egy versenyre, ha kellőképpen fel tudtam készülni, több hónapon keresztül. Ha így sikerül a felkészülés, és ha nincs valamilyen egészségügyi probléma, teljesen fesztelenül el tudok menni, és oda tudok állni, azt tudom mondani, hogy akkor lesz, ami lesz, én idáig elkövettem mindent a siker érdekében. Persze versenyen is megteszek mindent. Azt sem mondom, hogy nem szoktam izgulni. Aki nem izgul, azt szerintem nem érdekli a verseny, még olyan embert nem láttam, aki nem izgult volna egy kicsit. De igyekszem úrrá lenni magamon, mert nem szabad, hogy az én esetleges stresszes állapotom a lovakra is átvédődjön, átragadjon. A lovak is

hibázhatnak, az is ugyanolyan hiba, mintha mi, emberek hibáznánk. Nagyon jó dolognak tartom, hogy teljes szabadságot kaptam a lovak tenyésztésében, kiválasztásában és kiképzésében. Tenyésztési is nehéz, de választani talán még nehezebb, hiszen nagyon kevés ló alkalmas az élsportra. A lovaknak legalább 2-3 év kiképzésre van szükségük, az igazság az, hogy 2007-ig nekem sem volt kellő versenytapasztalatom és a lovaimek tapasztalatlanok voltak. Így a sikersorozat csak 2007-től kezdődött, amikor négyéves közös munka után már lovaimek és én tudjuk, hogy mit kell tenni.

– Melyek azok az eredményei, amelyek az Ön számára a legkedvesebbek?

– Amire a legbüszkébb vagyok, az a 2007, 2008, 2009-es évek, ebben a három évben egymás után sikerült megnyernem az országos bajnokságot egyéniben. Utána megkaptam a sport nagymestere címet, ez egy olyan elismerő cím, amit a világon nagyon kevés embernek sikerült megszereznie. Romániában például négy ilyen versenyző van, amiből ketten már nem aktív versenyzők. 2010-ben megkaptam a legstílusosabb és legkulturáltabb versenyzőnek járó díjat, hiszen a 2009-es kecskeméti világbajnokságon (ahol az akadályhajtás versenyszámban 7., összetettben 15. helyen végeztem) Diana Brown, a versenybírósg elnöke külön kiemelte az európai fogathajtók közül a stílusomat. Amit még ennél is többre értékelek, hogy a svájci Európa-bajnokságon 2008-ban csapatban harmadik helyen végeztünk. A kecskeméti vb után egyébként nagyon sok elismerést kaptam és a Jockey Club is kitüntetett.

– Milyen szinten működik Romániában a fogathajtás?

– Idén 25 éves a romániai fogathajtás. Ez rövid időnek számít, de maga a fogathajtás is viszonylag fiatal sport. De a lovas sportok közül pillanatnyilag ez a legszervezettebb és legeredményesebb is Romániában. E sportág csak Erdélyben működik, az egykori Osztrák-Magyar Monarchia határáig van hagyománya Európában. Talán meggyőző adat, hogy amíg Németországban több mint 6000 leigazolt versenyző van, Magyarországon és Hollandiában is több százra tehető a számuk, addig a romániai leigazolt versenyzők száma nem haladja meg a húszat.

– Nyugatabbra hogy áll ez a sportág?

– Teljesen másképp van egy verseny megszervezése, hiszen minden 50 km-es körzetben működik egy lovarda, ahova járhatnak lovagolni, fogatot hajtani azok, akik ezt a sportágat valamilyen szinten űzik. Sokkal népszerűbb ez a sportág, nézettebbek, támogatottabbak és színvonalasabbak a versenyek, mivel ezek az országok gazdaságilag fejlettebbek, és sokkal többet áldoznak a lovas sportokra. Ezért is emlegették a svájciak szinte csodának, hogy a 2008-as Európa-bajnokságon bronzérmes lett a román csapat, amelyiknek én is tagja voltam. Romániai fogathajtók ilyen eredményt még nem értek el.

– Honnan ez a hatalmas különbség? Nem érett még meg a romániai társadalom ennek a sportágnak az értékelésére?

– A lovas sportok mögé egy erős gazdaságnak kell felsorakoznia, hiszen a fogathajtósport a Forma-1 után a legköltségesebb sportág. Mert aki például focizni akar, az lemege a rétre, van egy labdája, akkor gyakorolhat. De ebben a sportban ennél jóval több kell. Véleményem szerint a fogathajtásban az lenne az ideális, hogy egy tehetséges fiatal találkozzon olyan támogatóval, aki szintén szereti a lovat. Nagyon sok dolognak kell összejönnie ahhoz, hogy igazán jó csapatok szülessenek. Az nem elég, hogy én ezt szeretem is csinálni és tehetségeim is van, ha ehhez nincs elég pénzem, akkor nem fogom tudni megvalósítani az elképzelésemet.

– Milyen érzés romániai magyarként nemzetközi versenyeken részt venni?

– Talán érdekes megemlíteni, hogy a román fogathajtó-válogatott tagjai mind magyarok. Jól érzem magam itt, soha nem akarnék innen elmenni, én itt Érköbölkütnak és Erdélynek versenyzek, és ha a győzelem román zászlóval jár, akkor azzal jár, ez van, mert mi itt születünk. A külföldi versenyeken Pál Attila, Bajkó Tibor, Bodó Zoltán, Imre Zoltán és még néhány magyar név ismerősen hangzik. Az utóbbi évek romániai fogathajtásáról bizonyára jó véleménnyel vannak, mert eredményekben, viselkedésben és sportszerűségben is helytállunk, és ez ebben a sportágban is rengeteget számít. Amikor elmegyek egy svájci, holland, francia vagy olasz versenyre, akkor barátként üdvözlnek, sokszor kikérik a véleményem bizonyos dolgokban. Örülök annak, hogy ott is megbecsülik a tudásomat.

– A fogathajtás hobbi, hivatás vagy munka?

– Hobbi is, hivatás is, mindhárom. Azt szoktam mondani erre, hogy ez a munkánál játékosabb, a játéknál meg munkaiigényesebb. Nekem azért nem tűnik munkának, mert ha reggeltől késő estig ezt csinálom, én akkor is kellemesen fáradok el, nagyon szeretem ezt.

– 2011-ben Romániában meg lehet-e ebből élni?

– Igen, ha az ember jól csinálja, úgy gondolom, hogy meg lehet.

– Mit gondol, mit tehetne a romániai fogathajtás jövőjéért?

– Hogy ugyanezzel a lendülettel, ambícióval dolgozok tovább, és próbálom folytatni ugyanazt, amit elkezdtem 10 évvel ezelőtt.

– Hogyan vélekedik a utánpótlásról?

– A lovakra és a versenyzőkre gondolva egyaránt van utánpótlás. Például én is az vagyok, ebben a sportágban ugyanis még nagyon fiatalnak számítok. A román válogatott teljesen olyan generáció, amely az én korosztályom. Hogy mi lesz tíz év múlva, azt nem tudom, de van érdeklődés, vannak olyan gyerekek, akik nálam is fiatalabbak és szeretnék ezzel foglalkozni, dolgozni és komolyan is gondolják. Sajnos elég kevesen vannak, mert lemondással jár és ha ezt valaki nem szereti tiszta szívből, akkor előbb-utóbb abbahagyja, mert ahhoz, hogy eredmény szülessen, rengeteget kell dolgozni, mert ez egy életforma is.

– Hány évig lehet a fogathajtást versenyszinten űzni?

– Van olyan sportoló, aki 65 évesen versenyzik. Ugye ekkor már nem teljesíthet úgy, mint például egy 25 vagy 30 éves, de ahogy elképzelem a jövőmet, remélem, hogy ötvenévesen is versenyezni fogok.

– Mennyi és milyen lemondással jár ez a sport?

– Nagyon sok lemondással jár, mint minden élsport. Bár a versenypályán töltött idő versenyszámtól függően 3 perctől 45 percig tart, e mögött évek munkája húzódik meg. Itt nincs ünnepnap, szombat, vasárnap, ha az ember a csúcsra akar maradni, akkor nagyon sokat kell dolgozni. A versenyek is mindig hétfőig vannak.

– A magánéletére milyen befolyással van?

– Úgy érzem, hogy ezt sikerült megoldanom. A barátnőm tudja, hogy én mivel foglalkozom, megbeszéljük, most már ő is lovagol és megszerette a lovakat. Ehhez az életformához olyan társ kell, aki eltudja fogadni, viselni, hogy sokat kell a lovak közelében tartózkodni. Nekem ez sikerült. Tudom, nem egy könnyű életforma, időbeosztás kérdése is, de az edzésprogramomat én építem fel magamnak, így egy bizonyos szinten rugalmas vagyok.

– Nem jelent gondot, hogy sokat van távol a családjától?

– Nem. Közel vagyok hozzájuk, 50 km-re, mert hát ettől csak távolabb lehetnék, ha ugyanezt szeretném csinálni. Hétfőig, amikor nincs verseny, vagy nincs olyan program, ami miatt nem tudok elszabadulni, mindig hazajövök vagy a családom látogat meg. A versenyekre rendszeresen elkísér a családom.

– Miképpen tervezi a közeljövőt?

– Ebben az évben a franciaországi világbajnokságra készülök, a román bajnokság és a bajnoki cím megtartása is cél. Tavaly nem sikerült megnyernem, hiszen nem vettem részt az országos bajnokság minden fordulóján. Akkor Németország legrangosabb versenyén mértem össze tudásomat az európai fogathajtás elitjével, úgy gondoltam, hogy azon a versenyen a részvétel sokkal fontosabb, mint itthon egy esetleges bajnoki érem megszerzése. Az idő azt igazolta, hogy jól döntöttem. Persze, ha nem esik két verseny ugyanabba az időpontba, akkor itthon is versenyzek.

– Hogyan értékeli sportpályafutása alakulását?

– Első edzőm, Bárdos György mondása jut eszembe, aki azt mondta, hogy a sikert legalább olyan nehéz elviselni, mint a kudarcot és hogy egyformán erősen kell tudni megállni a napfényben és a zivatarban is. Nekem gyermekkori álmom vált valóra azzal, hogy most versenyzek, mint egykor édesapám is versenyzett. Ez egy beteljesült álmom, és ettől nagyon boldog vagyok. Egy idő után a sikerek, elért eredmények kárpótolnak mindent. Ezt nagyon szeretem csinálni, nekem ez az élet, nem is tudnám elképzelni lovak nélkül az életemet. Ha nem tudnék versenyezni, akkor is ott lennék a lovak között és lehet, hogy edzősködnék.

– Köszönöm szépen, hogy időt szakított ránk és mesélt erről az érdekes és nem mindennapi sportágról.

🐎 kérdezett: Aszalós Tímea